

Iz mog ugla

Zagreb kakvog

NO COMMENT!, ulica Pod Zidom

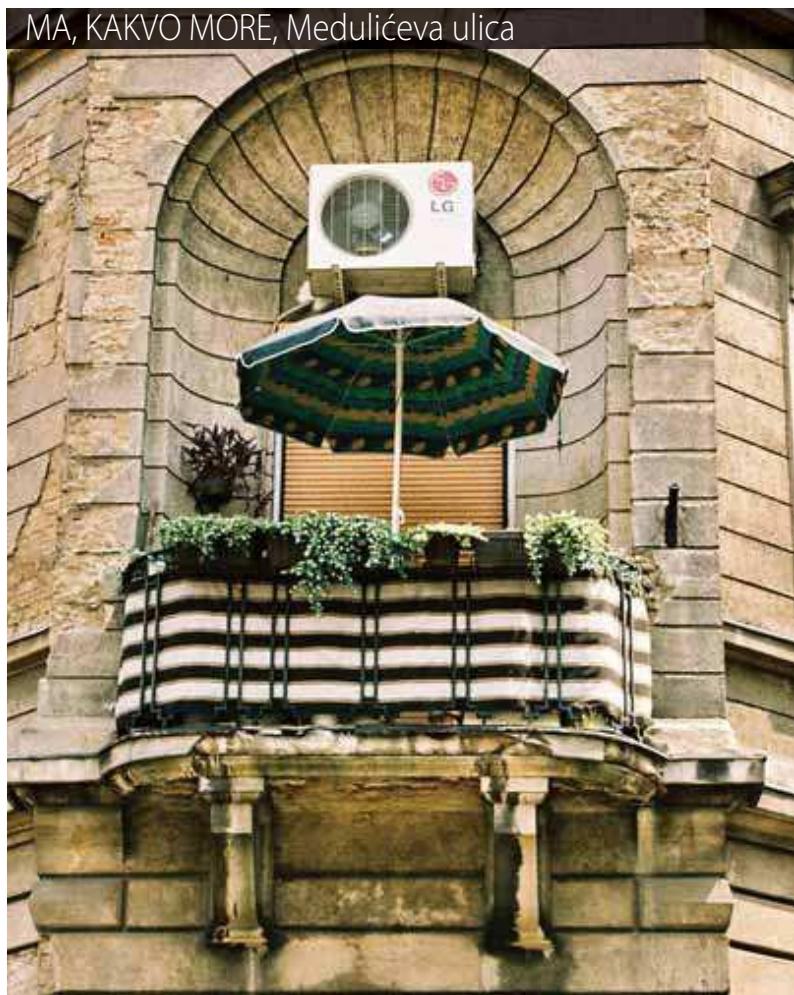
NEDJELJNO JUTRO NA KAPTOLU

NEKO NOVO BOŽANSTVO, Palmotićeva ulica

MA, KAKVO MORE, Medulićeva ulica

ne volim!

Napisao i snimio: Josip Ušaj

POGLED U NEBO, Ilica

OD SVEGA PONEŠTO, Ilica

BEZ KOMENTARA, Kuševićeva ulica (Gornji grad)

Potaknut mišljenjem jednog stranca, čestog gosta zagrebačkog, da je: "Zagreb lijep na prvi pogled, ali na drugi baš i ne....", krenuo sam sa svojom nerazdvojnom camerom opscurom baciti taj drugi pogled, otkriti i drugo lice Zagreba, grada kojega volim i u kojem obitavam jako, jako dugo.

Hodajući ulicama grada, najčešće zaronjeni u svoje misli i brige, ne zapažamo ni prostor ni ljude. Ako nešto i vidimo, to su najčešće ciljani prizori, izloži prodavaonica najčešće, a zapažanja izvan toga vrlo su oskudna. Ako nešto i uočimo, to je uglavnom u razini prizemlja. Tada ljutito zaključimo kako je grad nagrđen nametljivim i ružnim grafitima ili je nešto divlački polomljeno.

Grafiti su najupadljiviji, najviše nas iritiraju, čine prostor neurednim i ružnim, ali oni nisu i najveći problem degradiranja gradskog središnjeg prostora. Te šarene, agresivne, često vrlo neukusne poruke u razini su prizemlja, znači u vidnom polju, stoga su i najuočljivije. Nastaju u noćnim ophodnjama mladih raskalašenih, počesto pijanih, možda i drogiranih pustahija koji još, čini se, ne znaju što će sa sobom. Olakšavajuća okolnost može biti njihova mladost, što ih, dakako, ne amnestira.

No, podignemo li pogled više, prema višim katovima zgrada i na krovove, tada možemo uočiti mnogo gore stvari od graftita. To su ružne i nametljive reklame, različite vrste antena, klima-uređaji... To je prava devastacija prostora, kvarenje vizura, pomanjkanje dobrog ukusa! To ne rade mlađi, niti na mah, alkoholizirani, frustrirani i slično. To rade odrasli, promišljeno i ciljano, nemilosrdni prema izgledu grada u kojem žive. Fotografije to zorno pokazuju.

Ove fotografije, ali i sve ostale, izložene svojedobno u Muzeju grada Zagreba, njih gotovo stotinu, snimljene su u poznatim dijelovima Zagreba, ondje gdje je on poseban i prepoznatljiv – utoliko gore, s obzirom na prizore, uz napomenu da je snimano ljeti, najčešće nedjeljom, kad je grad pun znatiželjnih i sve brojnijih turista. Tako možemo vidjeti smeće na najpropulzivnijim mjestima u gradu, brutalne grafile...

Neka "postignuća", primjerice skulptura glave na klima-box "torzu", dјeluju groteskno. Moglo bi to ući u kategoriju art bruta, ako ne i u modern art, u što se nije teško uvjeriti, prošećemo li prostorima novog Muzeja suvremene umjetnosti.

LJEPOTA U TRAGOVIMA, Radićeva ulica

